

[Poul Møller.]

samme som efter det foreliggende forslag. Efter mit skøn vil skatteskalaen praktisk talt blive den samme; den skal ikke være 25 pct. højere, fordi skattefradragsretten skal bevares.

Hvis en mand har en indtægt på 12 000 kr. og forskudsvis har betalt 3 000 kr. i sømandsskat, gøres hans indtægt ved årets udgang op til 12 000 kr. ÷ 3 000 kr., altså 9 000 kr. Skatten af disse 9 000 kr. er 3 000 kr., som han har betalt, og det vil sige, at han ikke skal betale noget ekstra, og at man ikke behøver at opkræve mere end efter finansministerens skala. Dette problem ville det være særdeles interessant at få undersøgt i udvalget, og jeg håber, at vi dér både kan få tid og lejlighed hertil, og at der vil være god vilje til at blive enige om, at vi i hvert fald skal have det undersøgt.

Axel Sørensen: Grundene til at gennemføre lovforslaget om sømandsskat har efter mit partis mening været så gode, at vi har kunnet medvirke dertil. Den uoverensstemmelse, der har været tale om i dette forhold, har man også fra søfartsorganisationernes side ønsket klarlagt og gjort en ende på, og det mener jeg at lovforslaget med de ændringer, vi nu behandler, vil bidrage til. Jeg synes derfor, at de argumenter, der er ført frem af det ærede medlem hr. Anders Andersen og det ærede medlem hr. Poul Møller, er lidt anstrengte, og jeg synes, deres spørgsmål drejer sig om ting, som vi ikke behandler i øjeblikket.

Ved den foreslåede sømandsbeskatning indfører man en definitiv kildebeskatning, og den skattefradragsret, vi andre har, er taget i betragtning ved udformningen af skatteskalaen. Jeg mener derfor, at det næppe er rigtigt, at man drøfter det af de ærede medlemmer rejste spørgsmål her. I anledning af det spørgsmål, det ærede medlem hr. Anders Andersen stillede mig, vil jeg sige, at han ved jo godt, at mit parti har forsvaret skattefradragsretten, og han ved også godt, at hans partis tidligere finansminister har fremsat forslag, hvori skattefradragsretten ikke var fastholdt.

Niels Andersen: Det ærede medlem hr. Anders Andersen anførte, at man skulle hindre en fuldstændig konfiskering af højere

indtægter. Jeg er helt enig i, at man naturligvis skal forebygge, at noget sådant kan finde sted, men jeg vil gerne over for det ærede medlem gøre gældende, at det efter min opfattelse er mere effektivt, at man har det reelle kronebeløb, man skal svare i skat, at sammenligne med den faktiske indtægt, fremfor at man bibeholder fradragsretten, hvilket i nogen grad — som jeg nævnte før — forplumrer begreberne.

Når det ærede medlem hr. Poul Møller i sit første indlæg nævnte, at der i det høje ting er 23 medlemmer, som ikke er i overensstemmelse med deres vælgere, tør jeg gå ud fra, at han mente, at blandt disse 23 befandt retsforbundets folketingsmedlemmer sig. Jeg vil gerne over for det ærede medlem anføre, at han her vistnok er ude i noget, som det vil blive overordentlig vanskeligt for ham at bevise, for sandheden er jo den, at retsforbundet aldrig har gjort fradragsretten til en hellig ko i dansk politik på samme måde, som det konservative folkeparti har gjort det.

Det, der er vejledende for os, også over for vore vælgere, er den reelle skat, som landets borgere skal svare, og når han siger, at den højtærede minister dr. Viggo Starcke i radioen før valget den 14. maj 1957 fremhævede, at man skulle stemme på retsforbundet for at få skatterne bragt ned, vil jeg gerne anføre, at der jo ikke er sket nogen skatteforhøjelse, og jeg tør nok formode, at når man har undgået en skatteforhøjelse, er det, fordi retsforbundet var medvirkende til, at de nuværende oppositionspartier ikke fik lejlighed til at danne regering ved den pågældende lejlighed. Hvis man havde gennemført den deponeringsordning, som de to oppositionspartier på daværende tidspunkt gik så kraftigt ind for, tør jeg nok antyde, at vort omkostningsniveau var blevet hævet ganske væsentligt. Jeg tror derfor nok, at danske vælgere har grund til at sige tak for den regeringsdannelse, der blev et resultat af det valg, som fandt sted den 14. maj 1957, i stedet for en regering, som ville have givet os en væsentlig stigning i omkostningsniveauet.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at der ikke kan anvendes titler eller universitetsgrader ved omtalen af medlemmer eller ministre i tinget.